

ANSI/ISEA 138 VS EN 388:2016+A1

Gdy w grę wchodzi wybór środków ochrony rąk w warunkach przemysłowych, zrozumienie norm dotyczących certyfikacji rękawic ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa pracowników.

Dwie przyjęte na całym świecie normy, EN 388:2016+A1 i ANSI/ISEA 138, zawierają wytyczne dotyczące odporności na uderzenia, ale różnią się znacznie podejściem do tematu. Chociaż celem tych norm jest zapewnienie zminimalizowania urazów dłoni, zwłaszcza jej grzbietu, gruntowność i precyzja zalecanych w nich metod testowania są różne..

EN388:2016+A1

ABCDEF

Zawiera ona także opcjonalny test odporności na uderzenia przejęty z norm dotyczących rękawic motocyklowych (EN 13594:2015). Test ocenia wpływ uderzenia z siłą 5 dżuli działającego na powierzchnię rękawicy osłaniającej dłoń. Brak jest konkretnych wymagań dotyczących oceny działania takiej siły w obrębie palców lub kciuka.

Wynik testu rękawicy jest pozytywny, jeśli średnia przenoszona siła nie przekroczy 7 kN, a żaden indywidualny wynik nie jest wyższy niż 9 kN. Wynik jest pozytywny (oznaczenie literą „P”) lub negatywny. Brak jest oceny poziomu (stopnia) skuteczności ochrony.

ANSI/ISEA 138

W przeciwieństwie do takiego podejścia norma **ANSI/ISEA 138**, szeroko stosowana w Ameryce Północnej, stanowi normę dedykowaną skupiającą się wyłącznie na ochronie przed uderzeniami. Nakłada ona wymóg wykonania testów w obrębie kostek, palców i kciuka, uwzględniając tym samym pełny zakres obszarów wysokiego ryzyka w obrębie grzbietu dłoni. Podobnie jak norma EN 388, wykorzystuje ona uderzenia o sile 5 dżuli, ale oferuje system klasyfikacji obejmujący trzy poziomy odporności:

Poziom 1 (≤ 9 kN): Rękawica odpowiednia dla zastosowań niskiego ryzyka, takich jak czynności konserwacja ogólnej lub praca w pomieszczeniach magazynowych, gdzie mogą występować sporadyczne uderzenia.

Poziom 2 (≤ 6.5 kN): Rękawica odpowiednia dla zastosowań średniego ryzyka, takich jak lekkie czynności produkcyjne, prace w obrębie infrastruktury lub montaż pojazdów.

Poziom 3 (≤ 4 kN): Wykonanie rękawicy przeznaczone dla sektorów wysokiego ryzyka obejmujących przemysł wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego, górnictwo, roboty rozbiorowe i ciężkie roboty budowlane, gdzie należy oczekiwać występowania regularnych uderzeń wysokoenergetycznych.

To wielopoziomowe podejście zapewnia większą przejrzystość i pozwala specjalistom ds. bezpieczeństwa dokładniej dopasować rękawice do specyficznych zadań i zagrożeń. Polepsza ono warunki bezpieczeństwa pracy przez zapewnienie, że parametry rękawic nie są zanizowane, lub też nie są bez potrzeby przewymiarowane w odniesieniu do wykonywanych czynności.

Kluczową zaletą systemu ANSI/ISEA 138 jest możliwość dostosowania poziomu ochrony dłoni bez kompromisów w odniesieniu do wygody noszenia i bez pogorszenia zręczności manipulacyjnej. Ponieważ użytkownicy mogą dobrać rękawice o dokładnie określonym poziomie odporności na uderzenia, unikają sytuacji w których użyte rękawice mają parametry wykraczające poza te zdefiniowane przez wykonywane czynności, prowadząc do obniżenia sprawności ruchów, zmęczenia dłoni lub pogorszenia warunków czucia powierzchniowego.

Mimo, że EN 388 pozostaje ważną normą, zwłaszcza w zakresie poszerzonej ochrony mechanicznej, norma ANSI/ISEA 138 wyróżnia się bardziej pragmatycznymi, przejrzystymi i praktycznymi informacjami dotyczącymi zagrożeń związanych z uderzeniami. W otoczeniu, w którym głównym problemem są urazy grzbietu dłoni, zwłaszcza palców i kciuka, rękawice z certyfikatem ANSI/ISEA 138 gwarantują większą pewność, że uzyskana ochrona jest odpowiednia dla danego zastosowania